

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) NUTARTIS

2013 m. rugsėjo 9 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Valstybės pagalba — Pagalbos schema, leidžianti amortizuoti mokesčių tikslais finansinę prestižo vertę įsigyjant užsienio bendrovės akcijų — Sprendimas, kuriuo pagalbos schema pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka ir kuriuo nenurodoma susigrąžinti pagalbos — Aktas, dėl kurio reikia patvirtinti įgyvendinamąsias priemones — Konkrečios sąsajos nebuvimas — Pareigos susigrąžinti nebuvimas — Nepriimtinumai“

Byloje T-400/11

Altadis, SA, įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokatų J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ir R. Calvo Salinero,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą R. Lyal, C. Urraca Caviedes ir P. Nėmečková,

atsakovę,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2011 m. sausio 12 d. Komisijos sprendimą 2011/282/ES dėl Ispanijos įgyvendintos finansinės prestižo vertės amortizacijos mokesčių tikslais įsigyjant užsienio bendrovės akcijų Nr. 45/07 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) (OL L 135, p. 1)

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas L. Truchot (pranešėjas), teisėjai M. E. Martins Ribeiro ir A. Popescu,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

- 1 Keliais 2005 ir 2006 m. pateiktais rašytiniais klausimais (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 ir P-5509/06) Europos Parlamento nariai klausė Europos Bendrijų Komisijos dėl mechanizmo, numatyto Ispanijos pelno mokesčio įstatymo (*Ley del Impuesto sobre Sociedades*) 12 straipsnio 5 dalyje, įtrauktoje į šį įstatymą 2001 m. gruodžio 27 d. Įstatymu Nr. 24/2001 dėl mokesčių, administracinių ir socialinės

* Proceso kalba: ispanų.

tvarkos priemonių priėmimo (*Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social*; BOE, Nr. 313, 2001 m. gruodžio 31 d., p. 50493) ir perkelta į 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus įstatyminių dekretų 4/2004 dėl Pelno mokesčio įstatymo pertvarkyto teksto patvirtinimo (*Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades*; BOE, Nr. 61, 2004 m. kovo 11 d., p. 10951) (toliau – ginčijama schema), kvalifikavimo kaip valstybės pagalbos. Komisija iš esmės atsakė, kad pagal jos turimą informaciją ginčijama schema nepatenka į normų, susijusių su valstybės pagalba, taikymo sritį.

- 2 2007 m. sausio 15 d. ir kovo 26 d. laiškais Komisija paprašė Ispanijos valdžios institucijų pateikti informacijos, kad galėtų įvertinti ginčijamos schemos apimtį ir poveikį. 2007 m. vasario 16 d. ir birželio 4 d. laiškais Ispanijos Karalystė pateikė Komisijai prašytą informaciją.
- 3 2007 m. rugpjūčio 28 d. faksu Komisija gavo privataus ūkio subjekto skundą, kuriame buvo nurodyta, kad ginčijama schema yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba.
- 4 2007 m. spalio 10 d. sprendimu (santrauka paskelbta OL C 311, p. 21) Komisija pradėjo formalią tyrimo procedūrą dėl ginčijamos schemos.
- 5 2007 m. gruodžio 5 d. laišku Komisija gavo Ispanijos Karalystės pastabas dėl sprendimo pradėti formalią procedūrą. Nuo 2008 m. sausio 18 d. iki birželio 16 d. Komisija taip pat gavo 32 suinteresuotųjų trečiųjų šalių, įskaitant ieškovę *Altadis, SA*, pastabas. 2008 m. birželio 30 d. ir 2009 m. balandžio 22 d. laiškais Ispanijos Karalystė pateikė komentarus dėl suinteresuotųjų trečiųjų šalių pastabų.
- 6 2008 m. vasario 18 d., 2009 m. gegužės 12 d. ir birželio 8 d. įvyko susitikimai techniniais klausimais su Ispanijos valdžios institucijomis. Taip pat įvyko kitų techninių susitikimų su kai kuriomis iš 32 suinteresuotųjų trečiųjų šalių, įskaitant ieškovę.
- 7 2008 m. liepos 14 d. laišku ir 2009 m. birželio 16 d. elektroniniu laišku Ispanijos Karalystė Komisijai pateikė papildomą informaciją.
- 8 2009 m. spalio 28 d. Sprendimu 2011/5/EB dėl Ispanijos įgyvendintos finansinės prestižo vertės amortizacijos mokesčių tikslais įsigyjant užsienio bendrovės akcijų Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 7, 2011, p. 48) Komisija nutraukė procedūrą, kiek ji buvo susijusi su Europos Sąjungoje įsigytais akcijomis. Tame sprendime ginčijama schema, kuri yra mokesčių lengvata, pagal kurią Ispanijos bendrovės gali amortizuoti prestižo vertę įsigydamos užsienio bendrovės akcijų, pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji taikoma įsigyjant bendrovės, įsteigtos Sąjungos teritorijoje, akcijų. Komisija toliau vykdė procedūrą dėl bendrovės, įsteigtos už Sąjungos teritorijos, akcijų įsigijimo, nes Ispanijos institucijos įsipareigojo pateikti naują informaciją, susijusią su tarptautinių susijungimų už Sąjungos ribų kliūtimis.
- 9 2009 m. lapkričio 12, 16 ir 20 d. ir 2010 m. sausio 3 d. Ispanijos Karalystė pateikė Komisijai duomenis, susijusius su Ispanijos bendrovių padarytomis tiesioginėmis investicijomis už Sąjungos ribų. Komisija taip pat gavo pastabas iš kelių suinteresuotųjų asmenų.
- 10 2009 m. lapkričio 27 d. ir 2010 m. birželio 16 ir 29 d. surengti Komisijos ir Ispanijos valdžios institucijų techniniai susitikimai.
- 11 2011 m. sausio 12 d. Komisija priėmė Sprendimą 2011/282/ES dėl Ispanijos įgyvendintos finansinės prestižo vertės amortizacijos mokesčių tikslais įsigyjant užsienio bendrovės akcijų Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 135, p. 1) (toliau - ginčijamas sprendimas).

- 12 Ginčijamame sprendime ginčijama schema pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka, kai ji taikoma įsigyjant už Sąjungos teritorijos ribų įsteigtų įmonių akcijų (ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalis). Vis dėlto ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse, remiantis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, leista taikyti schemą iki sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 2007 m. gruodžio 21 d. ir įsigyti akcijų, kurias buvo neatšaukiamai išpareigota parduoti iki 2007 m. gruodžio 21 d., leidus reguliavimo institucijai, o jai apie šį sandorį pranešta prieš šią dieną. Be to, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 4 ir 5 dalyse leidžiama toliau taikyti ginčijamą schemą, kai įsigijama įmonių, įsteigtų Kinijoje, Indijoje arba kitose šalyse, kuriose buvo nustatyta tiesioginių teisinių kliūčių tarpvalstybiniams verslo jungimo sandoriams, akcijų iki 2007 m. gruodžio 21 d. minėtą sprendimą paskelbiant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, taip pat kai įsigijama akcijų, kurias buvo neatšaukiamai išpareigota parduoti iki 2007 m. gruodžio 21 d., leidus reguliavimo institucijai, o jai apie šį sandorį buvo pranešta prieš šią dieną.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 13 2011 m. liepos 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo pareiškimą, kuriuo ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 14 2011 m. lapkričio 10 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtumo pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį.
- 15 2012 m. sausio 6 d. ieškovė pateikė pastabas dėl Komisijos pareikšto prieštaravimo dėl priimtumo.
- 16 2012 m. spalio 5 d. ir gruodžio 13 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones, paprašė atitinkamai ieškovės informuoti apie pasekmes, kurių, jos manymu, nagrinėjant šį ieškinį turės 2012 m. kovo 8 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Iberdrola prieš Komisiją* (T-221/10) ir 2012 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo nutartis *Modelo Continente Hipermercados prieš Komisiją* (T-174/11), o Komisijos – pateikti savo pastabas dėl ieškovės atsakymo į šį klausimą. Ieškovė ir Komisija į šiuos klausimus atsakė per nustatytus terminus.
- 17 Ieškovė iš esmės Bendrojo Teismo prašo:
- pripažinti ieškinį priimtinu ir nurodyti tęsti procedūrą,
  - panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalį,
  - nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnį tiek, kiek jame numatoma pareiga susigrąžinti pagalbą, suteiktą pagal iki 2011 m. gegužės 21 d. įvykdytus sandorius,
  - nepatenkinus trečiojo reikalavimo, panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalį ir, nepatenkinus šių reikalavimų, 4 straipsnį tiek, kiek juose daroma nuoroda į Maroke įvykdytus sandorius, ir
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 18 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- pripažinti ieškinį nepriimtinu,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 19 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį Bendrasis Teismas gali priimti sprendimą dėl priimtimumo, nepradėdamas bylos nagrinėti iš esmės, jei šalis to prašė. Remiantis to paties straipsnio 3 dalimi, tolesnė proceso dalis vyksta žodžiu, nebent Bendrasis Teismas nusprendžia priešingai. Šioje byloje Bendrasis Teismas, manydamas, kad viskas pakankamai aišku iš bylos dokumentų, nusprendė nepradėti žodinės proceso dalies.
- 20 Komisija nurodo, kad šis ieškinys yra nepriimtinas, nes ieškovė neįrodė nei suinteresuotumo pareikšti ieškinį, nei to, kad ji yra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu.
- 21 Reikia pradėti nagrinėti antrą Komisijos pateiktą nepriimtimumo pagrindą.
- 22 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą: „kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių“.
- 23 Kadangi ginčijamas sprendimas buvo priimtas per formalią tyrimo procedūrą ir nebuvo skirtas ieškovei, tai, ar jis konkrečiai su ja susijęs, turi būti vertinama remiantis 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendime *Plaumann prieš Komisiją* (25/62, Rink. p. 197, 223) įtvirtintais kriterijais. Taigi ieškovė turi įrodyti, kad ginčijamas sprendimas ją paveikia dėl tam tikrų ypatingų jos savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios išskiria ją iš kitų asmenų ir dėl to išskiria panašiai kaip asmenį, kuriam šis sprendimas skirtas (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-298/00 P, Rink. p. I-4087, 36 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 24 Pirmiausia ieškovė iš esmės remiasi pagalbos pagal ginčijamą schemą gavėjo statusu, kad įrodytų, jog ginčijamas sprendimas, kuriuo ši schema pripažinta neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka, ją konkrečiai paveikė.
- 25 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką įmonės pareikštas ieškinys dėl Komisijos sprendimo, kuriuo draudžiama sektorinės pagalbos schema, panaikinimo, jeigu ta įmonė susijusi su šiuo sprendimu tik dėl priklausymo atitinkamam sektoriui ir dėl to, kad galbūt galėjo gauti naudos iš tos schemos, iš principo yra nepriimtinas. Iš tiesų toks sprendimas šiai įmonei yra bendro pobūdžio priemonė, kuri taikoma objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisinių pasekmių bendrai ir abstrakčiai numatyta asmenų kategorijai (žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2009 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Acegas prieš Komisiją*, T-309/02, 47 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 26 Vis dėlto, kadangi įmonė ieškovė su atitinkamu sprendimu susijusi ne vien kaip nagrinėjamo sektoriaus įmonė, galbūt galinti gauti naudos iš atitinkamos pagalbos schemos, bet ir kaip pagal šią schemą suteiktos individualios pagalbos, kurią Komisija nurodė susigrąžinti, faktinė gavėja, ji yra konkrečiai susijusi su minėtu sprendimu ir jos pareikštas ieškinys dėl šio sprendimo yra priimtinas (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, C-15/98 ir C-105/99, Rink. p. I-8855, 34 ir 35 punktus ir 2009 m. rugsėjo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Banco Comercial dos Açores prieš Komisiją*, T-75/03, neskelbiamo Rinkinyje, 44 punktą).
- 27 Taigi, reikia patikrinti, ar ieškovė turi individualios pagalbos, kuri suteikta pagal ginčijamame sprendime nurodytą pagalbos schemą ir kurią Komisija nurodė išieškoti, faktinio gavėjo statusą (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, Rink. p. I-4727, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir minėto Sprendimo *Iberdrola prieš Komisiją* 27 punktą).

28 Šioje byloje ieškovė įrodė savo, kaip pagalbos pagal ginčijamą schemą faktinės gavėjos, statusą. Iš tiesų prie ieškinio ji pridėjo dokumentą, kuriuo patvirtinama, jog ji taikė ginčijamą schemą 2003 m. ir 2006 m. įsigydama Maroke įsteigtos bendrovės akcijų. Tačiau pagal ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį ir 4 straipsnio 1 dalį jai netaikoma šiame sprendime nustatyta pareiga susigrąžinti.

29 Šiuo klausimu, pirma, remdamasi teismo praktika ieškovė teigia, kad jos faktinio pagal ginčijamą schemą suteiktos pagalbos gavėjo statuso pakanka nustatyti, kad ji yra konkrečiai susijusi, nes pareiga susigrąžinti pagal minėtą schemą gautą pagalbą nesudaro būtinos tokio pripažinimo sąlygos. Ieškovė, be kita ko, iš minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją* daro išvadą, kad įmonė gali būti laikoma konkrečiai susijusia, kai ji naudojasi pagal pagalbos schemą suteikta pagalba, dėl kurios bendra tvarka nustatytas nurodymas susigrąžinti, nors jai pačiai nenustatyta restitucijos pareiga.

30 Šiuo atžvilgiu primintinas minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją* 53 punktą, kuriuo ieškovė grindžia savo argumentus :

„<...> faktiniai pagal schemą suteiktos pagalbos, kurią Komisija nurodė susigrąžinti, gavėjai dėl šios aplinkybės yra konkrečiai susiję <...>“

31 Šis tekstas buvo aiškinamas Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo sprendimuose kaip reiškiantis, kad faktinis naudos pagal pagalbos schemą gavėjas yra laikomas konkrečiai susijusiu su Komisijos sprendimu dėl šios schemos tik tuomet, jei jis pasinaudojo pagalba, kuriai taikoma šiame sprendime nustatyta pareiga susigrąžinti (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją* 31 ir 34 punktus; 2009 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AEM prieš Komisiją*, T-301/02, Rink. p. II-1757, 46–48 punktus ir minėtos Nutarties *Modelo Continente Hipermercados prieš Komisiją* 30 punktą). Taigi susigrąžinimas, į kurį daroma nuoroda minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją* 53 punkte, yra susijęs su pagalba, kuria aptariama ieškovė pasinaudojo, o ne apskritai su visa pagalba, kuri buvo išmokėta pagal nagrinėjamą pagalbos schemą.

32 Be to, šis aiškinimas buvo patvirtintas minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją* 56 punkte, kuriame nurodyta:

„<...> nurodymas susigrąžinti jau yra konkrečiai susijęs su visais pagalbos pagal aptariamą schemą gavėjais, nes nuo ginčijamo sprendimo priėmimo momento jiems kyla grėsmė, kad jų gauta pagalba gali būti išieškota, ir taip daromas poveikis jų teisei padėčiai. Taigi šie gavėjai priklauso uždarai grupei <...>, ir nėra būtina nagrinėti papildomų sąlygų, susijusių su situacijomis, kurioms esant Komisijos sprendime nenurodoma susigrąžinti pagalbą. Be to, galimybė, kad neteisėta pripažinta pagalba vėliau nebus išieškota iš jos gavėjų, pati savaime nereiškia, kad jie bus laikomi konkrečiai susijusiais.“

33 Viena vertus, iš šio minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją* punkto pirmo ir antro sakinių, aiškinamų kartu su 55 punktu, matyti, kad Teisingumo Teismas išnagrinėjo tik tą atvejį - jis nagrinėjamas tik šiame sprendime, - kai ginčijamajame akte nustatoma pareiga susigrąžinti pagalbą iš ieškovės. Iš tiesų Teisingumo Teismas pirmiausia konstatuoja, kad pareiga susigrąžinti yra konkrečiai susijusi su visais pagalbos pagal aptariamą schemą gavėjais, kuriems kyla grėsmė, jog jų gauta pagalba gali būti išieškota, ir antrajame sakinyje atmeta būtinybę nagrinėti atvejį, kai Komisijos sprendime nenurodoma susigrąžinti pagalbos. Kita vertus, iš minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją* 56 punkto trečio sakinio, aiškinamo kartu su to paties sprendimo 55 punktu, matyti, kad tokios ieškovei nustatytos pareigos susigrąžinti pakanka, kad ji būtų konkrečiai susijusi, nesant būtinybės nagrinėti, ar dėl šios pareigos kils pasekmių nacionaliniu lygmeniu (minėtos Nutarties *Modelo Continente Hipermercados prieš Komisiją* 29 punktą).

- 34 Teisingumas Teismas minėtame Sprendime *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, kuriuo rėmėsi ieškovė, padarė išvadą, kad ginčijamu aktu nustatyta pareiga susigrąžinti ieškovei suteiktą pagalbą nagrinėjamoje byloje yra konkrečiai su ja susijusi, neatsižvelgiant į tai, ar ta pareiga įvykdoma. Todėl iš to negalima daryti išvados, kad faktinio pagalbos pagal schemą gavėjo statuso pakanka šį gavėją individualizuoti, kai jo atžvilgiu netaikoma pareiga susigrąžinti pagal ginčijamajame sprendime numatytą schemą išmokėtą pagalbą.
- 35 Šiuo klausimu taip pat neturi reikšmės 2010 m. gegužės 21 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Prancūzija ir kt. prieš Komisiją* (T-425/04, T-444/04, T-450/04 ir T-456/04, Rink. p. II-2099). Žinoma, kaip teigia ieškovė, Bendrasis Teismas to sprendimo 123 punkte nusprendė, kad panaikinus ginčijamo sprendimo nuostatą dėl nagrinėjamos pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka išvada dėl nagrinėjamos pagalbos priemonės, kuri skirta konkrečiai jai, neteisėtumo būtų pripažinta niekine, o tai yra jos teisinę padėtį keičianti ir jai naudinga pasekmė. Tačiau, kaip teisingai pažymi Komisija, šiame punkte Bendrasis Teismas priėmė poziciją dėl teisės pareikšti ieškinį priimtino sąlygos, kuri skiriasi nuo konkrečios sąsajos sąlygos tuo, kad yra susijusi su ieškovės ieškiniu pasiekto rezultato jai suteikta nauda, o ne konkrečiu ryšiu, kuris šią ieškovę sieja su sprendimu, kuris yra šio ieškinio dalykas (žr. šio sprendimo 23 ir 38 punktus).
- 36 Pagaliau reikia atmesti argumentą, susijusį su faktiniam gavėjui kylančia finansine grėsme, kai jam suteikiama pagalba pagal su vidaus rinka nesuderinamą schemą; ši grėsmė kyla dėl galimo tokio nesuderinamumo pripažinimo poveikio taikant pagalbos ir mažareikšmės pagalbos kumulavimo taisyklės, nes ieškovė šiuo klausimu pasitenkino paprasčiausiu tvirtinimu ir nepateikė jokio paaiškinimo dėl minėto galimo poveikio ir tariamos finansinės grėsmės.
- 37 Antra, ieškovė teigia, kad jei pareiga susigrąžinti jai suteiktą pagalbą būtų būtina, siekiant ją laikyti konkrečiai susijusia su ginčijamu sprendimu, tokia pareiga šioje byloje jai būtų nustatyta. Iš tiesų, sprendimas netaikyti pareigos susigrąžinti iki 2007 m. gruodžio 21 d. įvykdytiems sandoriams remiantis teisėtų lūkesčių apsaugos principu nėra galutinis, kadangi *Deutsche Telekom AG* byloje T-207/10 pateikė ieškinį dėl šios ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies dalies.
- 38 Taip argumentuodama ieškovė taip pat painioja konkrečios sąsajos priimtino sąlygą su teise pareikšti ieškinį. Iš tiesų, nors teisė pareikšti ieškinį gali būti nustatyta, arba, priešingai, išnykti, atsižvelgiant į, be kita ko, nuo ieškovės valios nepriklausančius įvykius ir į ginčijamą sprendimą, kuris buvo priimtas jau po ieškinio padavimo Sąjungos teismui, konkreti fizinio ar juridinio asmens sąsaja vertinama ieškinio pateikimo dieną ir priklauso tik nuo ginčijamo sprendimo. Taigi asmuo, konkrečiai susijęs su sprendimu, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka ir nurodoma ją susigrąžinti, toks ir lieka, nors vėliau paaiškėja, kad jo nebus prašoma grąžinti (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją* 56 punktą ir generalinės advokatės V. Trstenjak išvadą šioje byloje, Rink. p. I-4732, 81 ir 82 punktai; taip pat žr. šio sprendimo 33 punktą).
- 39 Be to, reikia priminti, jog tam, kad ieškovė būtų konkrečiai susijusi su ginčijamu aktu, ji turi įrodyti priklausanti uždaram ratui, t. y. grupei, kuri negali būti išplėsta priėmus ginčijamą aktą (šiuo klausimu žr. 1990 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sofrimport prieš Komisiją*, C-152/88, Rink. p. I-2477, 11 punktą ir 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 63 punktą).
- 40 Šioje byloje to, kad Bendrasis Teismas byloje T-207/10 gali panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį ir vėliau ginčijama pagalba gali būti susigrąžinta iš ieškovės, kas yra visiškai hipotetiška, nepakanka, kad ieškovė būtų laikoma konkrečiai su juo susijusi (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Iberdrola prieš Komisiją* 42 punktą).
- 41 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė nėra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu.

- 42 Tačiau ieškovė teigia, kad šioje byloje ji neprivalo įrodyti, jog ji yra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu, nes šis sprendimas gali būti laikomas reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktu, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 43 Komisija atsikerta, kad ginčijamas sprendimas nėra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, ir nurodo kelias nacionalines ginčijamo sprendimo įgyvendinamąsias priemones, būtent: Ispanijos įstatymų leidėjas panaikino ginčijamąją schemą, mokesčių institucijos išieškojo neteisėtą pagalbą, kuri jos gavėjams buvo suteikta pagal ginčijamąją schemą, taip pat šios institucijos priėmė sprendimą pripažinti nagrinėjamą mokestinę lengvatą arba atsisakė ją suteikti.
- 44 Ieškovė savo ruožtu mano, kad Komisijos nurodytos priemonės nėra įgyvendinamosios priemonės, kaip jos suprantamos pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Iš tikrųjų nurodytos susigrąžinimo priemonės negali būti laikomos įgyvendinamosiomis, nes ginčijamajame sprendime nustatyta susigrąžinimo tvarka Ispanijos Karalystei yra privaloma visa, nesuteikiant jai jokios diskrecijos. Be to, dėl ginčijamos schemos, kuri buvo pripažinta nesuderinama su vidaus rinka, panaikinimo ir nagrinėjamos mokestinės lengvatos pripažinimo arba atsisakymo ją suteikti ginčijamajame sprendime jau buvo nuspręsta, ir tai yra tik jo teisinė pasekmė.
- 45 Šiuo klausimu primintina, kad pagal SESV 288 straipsnio ketvirtą pastraipą toks sprendimas, kaip nagrinėjamas šioje byloje, yra privalomas visas tik jame nurodytiems adresatams. Todėl pareiga atsisakyti suteikti pagalbą pagal ginčijamąją schemą, panaikinti suteiktas mokestines lengvatas ir susigrąžinti pagal šią schemą išmokėtą pagalbą yra privalomos ginčijamo sprendimo teisinės pasekmės Ispanijos Karalystei, kuriai jis skirtas.
- 46 Tačiau ginčijamas sprendimas nesukuria tokio teisinio poveikio naudos pagal ginčijamąją schemą gavėjams. Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje nenurodomos ginčijamos schemos nesuderinamumo su vidaus rinka pasekmės kiekvienam naudos pagal minėtą schemą gavėjui, nes šis nesuderinamumo pripažinimas minėtiems naudos gavėjams pats savaime nenustato jokio draudimo arba nurodymo. Be to, nesuderinamumo poveikis nebūtinai yra toks pats kiekvieno naudos pagal ginčijamąją schemą gavėjo atveju. Nesuderinamumo pasekmes kompetentingos nacionalinės institucijos turi sukongretinti teisės akte, pavyzdžiui, pranešime dėl apmokestinimo, kuris yra ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies įgyvendinimo priemonė, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 47 Šiuo klausimu nėra svarbu, kad, kaip pažymi ieškovė, Ispanijos Karalystė įgyvendindama ginčijamąją sprendimą neturi jokios diskrecijos. Diskrecijos nebuvimas yra kriterijus, kurį iš tiesų reikia išnagrinėti siekiant nustatyti, ar įvykdyta tiesioginio poveikio ieškovui sąlyga (žr. 2000 m. rugsėjo 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Starway prieš Tarybą*, T-80/97, Rink. p. II-3099, 61 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytas akto, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, reikalavimas yra sąlyga, kuri skiriasi nuo tos, pagal kurią reikalaujama tiesioginės sąsajos (2012 m. birželio 4 d. Bendrojo Teismo nutarties *Eurofer prieš Komisiją*, T-381/11, 59 punktą ir 2013 m. vasario 5 d. Bendrojo Teismo nutarties *BSI prieš Tarybą*, T-551/11, 56 punktą).
- 48 Iš to matyti, kad ginčijamas sprendimas apima įgyvendinamąsias priemones, todėl jis negali būti laikomas reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktu, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Todėl ieškovės argumentą, pagrįstą paskutine šios nuostatos sakinio dalimi, reikia atmesti.
- 49 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentas, susijęs su teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu, nes ji negali pareikšti ieškinio dėl ginčijamos schemos nesuderinamumo su vidaus rinka pripažinimo, kuris išdėstytas ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje.

- 50 Šiuo klausimu primintina, kad Sąjunga yra teisinė bendrija, kurioje užtikrinama jos institucijų teisės aktų atitiktis Sutarčiais ir bendriesiems teisės principams, kuriems priklauso pagrindinės teisės, priežiūra. Todėl privatiems asmenims turi būti suteikta galimybė naudotis veiksminga Sąjungos teisinės sistemos jiems numatytų teisių teismine gynyba (žr. 2011 m. kovo 24 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Freistaat Sachsen ir kt. prieš Komisiją*, T-443/08 ir T-455/08, Rink. p. II-1311, 55 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau šioje byloje iš ieškovės visiškai nėra atimta veiksminga teisminė apsauga. Iš tiesų, net jei šis ieškinys būtų pripažintas nepriimtiniu, ieškovei nedraudžiama nacionaliniame teisme užginčyti ginčijamą sprendimą įgyvendinančias priemones ir, be kita ko, pranešimą dėl apmokestinimo, kuriuo atsisakoma leisti pasinaudoti ginčijamos schemos teikiama nauda. Tuomet nacionalinis teismas tikrai galėtų kontroliuoti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies teisėtumą ir prireikus pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą, susijusį su jo teisėtumo įvertinimu, pagal SESV 267 straipsnį (šiuo klausimu pagal analogiją žr. minėtos Nutarties *Eurofer prieš Komisiją* 60 punktą).
- 51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šį ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtina, nesant reikalo nagrinėti Komisijos pateikto ieškinio nepriimtimumo pirmo pagrindo, susijusio su ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 52 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti savo ir Komisijos išlaidas pagal šios reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Altadis, SA* bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2013 m. rugsėjo 9 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
L. Truchot